

Mezar Taşı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Aralık 2017

Bir sözcüğü yağmalayabilirim:
En derininden bir mezar,
Kanından ırmak
Ruhundan aşkı inşa edebilirim.

Bir kelimenin kökeninde
İrili ufaklı heyelan;
Bir ağacın gölgesinde
Not tuttuğum kadar
Yazmaya üşendiğim hangi şiirse
Alçak ökçeli bir kadının ruhunu tırmalayan,
Bakire bir sevdanın
Kulağında yankılanan,
Hiç doğmamış çocuğa
Don niyetine bir şiir biçmeye kalktığım
Kadar da ısrarcıyım hani.

Körebe oynadığım düşlerimde
Sofu bir kemancının yürek tellerinde eğreti;
Göklerin hâkimi bir kuşun kanadında
Eridiğime dair de bir kehanet
Doğurduğum,
Kıyısında köşesinde ömrün
Cahil bir çocuğun beyninde konakladığım
Sonramı da unuttuğum hangi gövdeysem
Ömürlük gölgeleri sahiplenen
Bıçkın bir yürekten oluk oluk taşan...

Zincirleme aşk kazalarında
Uyanık değil ölü bir âşık olmayı
Temenni ettiğim
Şu imkânsız aşk masalına
Bir kuple şiir eklemek adına
Çıkıp geldiğim kozamdan,
Mezar taşı niyetine

Aşkın hizasına uzanıp
Ölümün tadına varmayı nasıl ki diledimse
Kendi halinde beyhude bir nazarım.

Kendimi kandırdığıma delalet
Kazan kaldırdığım bir düşün
Göbeğinde olmayı dilediğim
Tanrısıyım rüyalarımın:
Hani öyle böyle de değil:
Pervasız bir şarkıdan nasiplenip
Pervane misali dönendiğim
Gök kubbenin nazarında esrikli benliğin
Toz kondurmazken hiçbir suresine,
Bir dua olmak adına
Bir duada da son bulmak.

Başlamadığım hangi kehanetse
Aklım sıra kulağına küpe
Onca şiirin kayıp mısrasına
Ektiğim imgelerin nazına niyazına
Aldandığım,
Şık bir beyit tadında
Ölüp dirilmeyi temenni ettiğim
Şairin kaleminde
Sır küpü söylemlerden
Çaldığım iki üç kelimeyi
Bile sivri zekâmla kazıdığım
Mezar taşında asılı
Bir çiçek kadar kırılğan da olabilirim:
Belki de çiçeğin ta kendisi.

Küpelerinde ömrün
Tılsımlı bir ses kadar yüreğe yakın
Hazmettiğimi sunmaksa ilk adım.
Adımladığımdan azım;
Azığımdan kalan kırıntılardan
Serptiğim gerisine hülyalarımın
Kırgın bir serçeyim
Kırılğan kanatlarından ayrı düşmüş

Esaretinde hüznün
Boynunu bükmüş,
Debelendiğimden derlediğime uzandığım
Aslında en yakınındayım
Uzağında saklı kıldığımı
Kınadığımdan bile öte
Kıyımındayım sadece sakil varlığımın:
Bir kural bir yoksunluk,
Bitap ruhun da karanlığına bandığım
Karartma gecelerinde
Nöbete durduğum
En dağınık ruhuyum kâinatın:
İçinde saklı içimden kayırdığım
Aslımın izinde
Asılsız fitratın da hangi uzvuysa
Yarım kalmış miladım.